

INFORME DEL DIRECTOR DE LA RSEAPV EN L'ASSEMBLEA GENERAL

9 de desembre de 2008

A mics y Amigues:

L'any 2008 es un any d'aniversaris importants. El passat dia 6 es va celebrar el 30 aniversari de la Constitució Espanyola i al mateix temps celebrem el 60 aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans.

Una Constitució que nasqué en una situació sociopolítica extremadament complexa i amb un objectiu clar: donar pas a una democràcia com a forma de govern en la què el pensament únic no tinguera cabuda, sinó mes be tot al contrari reconèixer la pluralitat per a resoldre, des de la confluència, els conflictes ideològics dels seus ciutadans.

Han passat trenta anys i hui podem comprovar que este país, que sorgia d'una dictadura, ha aconseguit establir la nova monarquia parlamentària i viure l'etapa constitucional mes llarga de la seua història amb pau i llibertat.

Encara que eixa pau i llibertat es veu retallada en una part del territori, el País Basc, que sofreix els assassinats brutals a mans d'uns pistolers mitjançant una violència enquistada que rebutgem amb tota l'energia possible. De igual forma que rebutgem, també enèrgicament, la violència de gènere o masclista.

La Declaració universal dels drets humans aprovada en 1948 es una font internacional per a promoure i protegir les llibertats fonamentals del ser humà.

Els drets son per a tots i a tot arreu del món, per això té molt de sentit el que puguem llegir amb calma l'article 2 que diu: Tota persona té tots els drets i llibertats proclamades en aquesta Declaració, sense distinció alguna de raça, color, sexe, idioma, religió, opinió política o de qualsevol altra índole, origen nacional o social, posició econòmica, naixement o qualsevol altra condició.

Després de citar estos dos texts fonamentals per a tots nosaltres vull fer uns breus comentaris sobre la crisi econòmica i financera que a tots ens preocupa i ens afecta.

Hem viscut els últims anys en una societat en la què una part important de la població havia perdut el sentit de la mesura i de la realitat.

No es pot viure eternament en un món de fantasia, en el què l'únic objectiu siga fer-se ric a curt termini pensant que els recursos son infinits i no és així, perquè els recursos financers son limitats.

Aquesta pèrdua del sentit comú va anar creant una bombolla immobiliària que acabà explotant amb conseqüències que, a dia de hui, son difícils d'avaluar.

El mon irreal que havien creat els triomfadors irresponsables se n'ha vingut avall, però hi ha que recordar que en l'època de beneficis, eixos triomfadors, menyspreaven l'Estat perquè no els feia cap falta, es més, els molestava perquè era un obstacle burocràtic. Hui, tot ben al contrari, demanen que l'Estat els ajude a eixir de la difícil situació en què diuen trobar-se, exigint als Bancs i Caixes d'Estalvi que els compren els actius immobiliaris que no poden vendre...

És el resultat de la ideologia neoliberal, una ideologia basada en la necessitat de que l'Estat desaparega perquè tenen una fe cega amb la capacitat del Mercat per a regular tot el que passa al món, es a dir, el Mercat segons els neoliberals és capaç d'autocorregir-se a través de la mà invisible, però estos dies esta quedant ben palès que eixa posició s'ha demostrat inviable, perquè el Mercat per a que siga eficient necessita d'un Estat, també, eficient.

Ara bé en La Econòmica estàvem atents i no hem viscut al marge del que estava passant i per això ho denunciarem, però no sols a l'interior de La Econòmica, fins i tot queda arreplegat en declaracions meues en alguns mitjans de comunicació, en fòrums financers i en altres fòrums i hui ho podem demostrar.

Ho vaig dir, també, en l'Assemblea del 2006 vull llegir les meues paraules en eixa Assemblea quan deia:

"...Tots sabeu a que m'estic referint, ...en el terreny urbanístic on no fan falta moltes explicacions, ... Marbella no és més que un exponent d'un creixement econòmic desgavellat en el què una part important de la ciutadania feia broma del que passava i donava els seus aplaudiments per als que es feien rics en poc de temps a la vegada que miraven cap a un altre costat i deixaven que "els llestos" actuaren amb total impunitat,... els llestos de sempre, els que creuen i segueixen creient que els diners són la única mesura de l'èxit en el món actual.

I això no es així. En un Estat de dret la llei, la norma, té que ser el suport essencial del comportament humà per evitar que els insaciables, els cobdiciosos s'enriquisquen amb un menyspreu absolut pels demés i precisament a costa dels demés.

...Però no hi ha que pensar que tot passa sols a Marbella, per ací també passen cosses de les què no vaig a explicar perquè son conegudes...

No obstant, tampoc voldria caure en el discurs fàcil i crític sense més, i per això tinc que afegir que vivim en una societat molt més complexa que abans i que no sols s'ha de viure de valors i d'espiritualitat, ... Hi han alguns valors que ens fan cada vegada més falta, però hi ha que actualitzar-los ..., per exemple: respecte i tolerància sí, però tolerància zero per a la violència de gènere, i qualsevol tipus de violència. Solidaritat sí, però no amb la irracionalitat econòmica proposada pel moviment economicista neoliberal, etc.”

Fins ací el que vaig dir a Desembre de 2006, ho denunciarem a les hores i tots estem patint ho ara, però no perquè ho diguérem nosaltres, sinó perquè es veia vindre.

Els llestos o triomfadors, els que sempre busquen l'enriquiment immediat anaven fent la bola gran i la tiraren des del pic d'una muntanya molt alta i el resultat ha segut espectacular i a tots abasta: falta de liquiditat, tancament d'empreses, comiat de treballadors, entitats financeres amb alts riscos en el sector immobiliari, restriccions al consum, etc.

Per tot això desitgem esperançats que l'etapa que comença siga clarificadora i ens permeta aprendre a tots i que a partir del Gener del 2009 iniciem una etapa diferent i les cosses tornen al seu lloc no sols ací, sinó a tot el món i també, desitgem que el President Barack Obama estiga encertat a l'hora de reconduir, no sols la política dels EEUU, sinó també els conflictes d'Iraq i d'Afganistan per aconseguir una pau estable a l'orient mitjà.

“Volem la pau al món i ho direm cantant i amb música” en el concert de l'any 2009 que organitzarem La Econòmica i el Conservatori Professional. Us recomane que no se'l perdeu.

Després d'aquests comentaris sobre la important crisi econòmica i financera que ens envolta dir que L'Econòmica d'Amics del País continua sent una entitat sense ànim de lucre, democràtica, independent, que forma part activa de la societat civil valenciana i que en estos últims anys continua exercint una activitat, intensa.

El soci pot comprovar que fins la quota que paga anualment es molt inferior al que la societat li retorna, perquè el soci rep: La publicació de la Memòria anual de la societat; un o dos Concerts de música a l'any, l'assistència a totes les activitats que s'organitzen, alguna publicació addicional com la separata que hui entregarem a tots els assistents “Plaer i il·lustració. Viatgers valencians il·lustrats pel segle XVIII”, etc. i a més a més pot assistir a estes Assembles Generals que ens permeten estar una estona tots junts.

I ja posats a parlar de les activitats d'aquest any no vaig a repetir-les, però sí agrair a molts socis la seua aportació altruista.

El que paga mana i al final vol que faces el que et mana o interferir en el que fas. No ens agradaria gens perdre la nostra independència per tindre diners sobrants. L'any passat vaig parlar de llibertat com el valor més important de l'esser humà perquè entre d'altres cosses li dona la independència necessària per actuar como a esser lliure. Bé a les hores la nostra independència ens la dona el nostre treball, la nostra aportació altruista i no el finançament rebut. Per tot això la independència és un dels valors més importants d'esta Societat Econòmica d'Amics del País, encara que no és gratis, té un cost molt elevat i tots ho sabeu i ho sofrim i jo el primer.

En eixa línia d'independència organitzarem la sessió de "Reflexions sobre Educació per a la Ciutadania" perquè creiem que és un deure de l'Econòmica amb la nostra gent, amb els valencians. I te sentit perquè fa 232 anys els nostres avantpassats apostaren per l'educació com la forma més directa d'aixecar el nivell i qualitat de vida dels valencians.

Per eixes raons no podíem estar absents d'aquest tema i la Junta de govern, per unanimitat, va decidir aprovar l'organització d'aquesta sessió que com tots sabeu va ser un èxit d'assistència de públic i de repercussió mediàtica. Ens alegrem d'haver participat, modestament, però de forma activa a ajudar, si és possible, a resoldre este desgavell creat, artificialment, des dels escalons més alts del Consell de La Generalitat.

Un edifici es construeix començant pels fonaments i no pel sostre. És incongruent que es done, en anglès, una assignatura a la meitat del procés educatiu, quan no s'ha impartit aquest idioma en els primers cursos. El Conseller d'Educació ens ha demostrat a tots que a ell i als qui representa, no els interessa l'anglès, sinó torpedinar l'assignatura i tot allò públic. Té mes delit quant sap que eixa assignatura és, cada dia, més important per a tots.

Per cert que en unes declaracions fetes a Alacant en la celebració del 60 aniversari dels Drets humans, el President en Espanya d'Amnistia Internacional digué:"esta asignatura se da ya en 20 países europeos en Primaria, y tener esta asignatura no es más que cumplir con lo que dice el Programa Mundial de Educación de Derechos Humanos de las Naciones Unidas, que fue apoyado por los Gobiernos de Aznar y del presidente Rodríguez Zapatero". Este programa "exige" a los Estados que "ayuden a sus alumnos a que conozcan sus derechos ciudadanos en Primaria y en Secundaria".

També L'Econòmica, des de la nostra modesta dimensió, vol contribuir activament a servir de pont entre la Universitat i la Societat Civil, perquè esta connexió és, no sols necessària, sinó imprescindible en un mon globalitzat.

I en eixa línia este any 2008 i per segona vegada, hem invitat als Rectors de les universitats valencianes i han acceptat intervindre, tots junts, el mateix dia i a la mateixa hora, la qual cosa no es gens fàcil i en esta ocasió per a que ens parlaren del repte que tenim al davant com és l'Espai Europeu d'Educació Superior. Un tema complex per sí mateix i que en estos últims mesos està fent reflexionar més a fons si cap, a estudiants, equips rectorals i als governs autonòmics i central del nostre país.

L'Econòmica, des de sempre, ha fet del coneixement i de la curiositat Intel·lectual la seua raó de ser i per això volem ser i som un fòrum de divulgació de tot el coneixement que es genera en les Universitats, en els Instituts Tecnològics i els Centres d'Investigació universitaris.

En un altre ordre de coses assenyalar que l'Econòmica d'Amics del País va fundar, en 1879, la Caixa d'Estalvis de València, hui Bancaixa, i en estos últims anys ens hem pronunciat en varies ocasions, sobre la legislació que afecta a las Caixes d'Estalvis i ho seguirà fent sempre que considerem que les disposicions puguen perjudicar el futur d'aquestes entitats o puga quedar desvirtuada la seua naturalesa fundacional.

Estem atents a intervindre en els òrgans de govern de l'entitat per defensar la inversió en les xicotetes i mitjanes empreses i ajudar finançerament a les ONG's. És un compromís que prenguem ara fa més de 130 anys i estem convençuts de que es té que mantindre. El nostre teixit industrial en més d'un 95% està constituït per xicotetes i mitjanes empreses, per tant estem defensant un compromís amb els nostres empresaris i al mateix temps volem recolzar el treball altruista de les ONG's i la seua solidaritat amb els qui més ho necessiten.

Canviant de tema. No voldria deixar passar esta sessió sense tindre un record especial per a D. Joaquín Maldonado Almenar que des de 1985 és Director honorari de la Reial Societat Econòmica d'Amics del País i va ser durant 22 anys, des del 1961 al 1983, Director efectiu d'esta societat.

En l'actualitat té 101 anys i hui i des de esta Assemblea General, si a tots vos pareix bé, vull retre-li en nom de tots, un homenatge ple d'afecte i reconeixement per la llavor desenvolupada durant tots eixos anys en l'Econòmica i en la societat valenciana en general.

Des d'ací li enviem un afectuós record i un fort abraç de tots els socis de l'Econòmica.

Ja al final de estes paraules vull respondre a alguns que es pregunten de quant en quant perquè tractem temes tan diferents, i la resposta es clara, perquè als nostres socis els atrau tot el coneixement, des de

l'Astrofísica, al Medi ambient, la Historia, l'Empresa i l'Economia, la Música, la Justícia, l'Agricultura ecològica, l'Educació dels ciutadans i ciutadanes en un món complex com el nostre, etc. i de tot això és del què anem a parlar l'any 2009.

Per acabar i en nom de tota la Junta de Govern vull demanar-vos a tots la participació activa en les activitats de l'Econòmica, una entitat que segueix sent un Projecte obert, en constant adaptació i en el que mereix la pena participar perquè La Econòmica és, ha seguit i volem que segueixca sent una entitat de prestigi.

Moltes gràcies a tots per la vostra atenció.

Francisco Oltra Climent
Director